

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 45/12

V Luxembourggu, 19. aprila 2012

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-22/11
Finnair Oyj proti Timyju Lassooyu

Po mnenju generalnega pravobranilca Yvesa Bota mora letalski prevoznik potnikom plačati odškodnino, če jim je bilo zavrnjeno vkrcanje zaradi prerazporeditve njihovih letov kot posledica stavke na letališču, ki se je odvijala dva dni prej in je vplivala na predhoden let

Le ob zavrnitvi vkrcanja, upravičeni z razlogi, ki so povezani z osebnim položajem potnikov, je lahko letalski prevoznik oproščen te obveznosti

Če je potniku zavrnjeno vkrcanje proti njegovi volji, mu mora letalski prevoznik na podlagi prava Unije¹, ponuditi pomoč in pavšalno odškodnino. V pravu Unije je zavrnitev vkrcanja opredeljena kot zavrnitev prevoza potnikom na letu, čeprav se želijo vkrcati v skladu s pogoji, razen kadar obstajajo upravičeni razlogi za zavrnitev vkrcanja, kot so zdravstveni in varnostni razlogi ter razlogi, ki so povezani z varovanjem, ali neustrezne potne listine.

Zaradi stavke osebja na letališču v Barceloni (Španija) 28. julija 2006 je bilo treba odpovedati redni let letalske družbe Finnair na progi Barcelona–Helsinki ob 11.40. Družba Finnair se je zato odločila prerazporediti svoje lete, da potniki na odpovedanem letu ne bi čakali predolgo.

Tako so bili ti potniki naslednji dan, 29. julija 2006, vkrcani na let za Helsinke (Finska) ob 11.40 in na posebej organiziran let ob 21.40. Zaradi te prerazporeditve je moral del potnikov, ki so kupili vozovnico za let 29. julija 2006 ob 11.40, počakati na redni let za Helsinke 30. julija 2006 ob 11.40 in na let ob 21.40, posebej organiziran ob tej priložnosti. Prav tako so morali nekateri potniki, kot je T. Lassooy, ki so kupili vozovnico za let 30. julija 2006 ob 11.40 in ki so se želeli vkrcati v skladu s pogoji, leteti v Helsinke s posebnim letom ob 21.40.

T. Lassooy je menil, da mu je družba Finnair zavrnila vkrcanje, in je vložil tožbo pri finskem sodišču, da bi se tej letalski družbi naložilo, naj mu plača pavšalno odškodnino 400 EUR, določeno v evropski zakonodaji za vse lete znotraj Skupnosti nad 1500 kilometrov.

Korkein oikeus (vrhovno sodišče, Finska), ki odloča na zadnji stopnji, dvomi o tem, kako je treba razlagati pojem „zavrnitev vkrcanja“ in glede tega sprašuje Sodišče.

V sklepnih predlogih, ki so bili predstavljeni danes, generalni pravobranilec Yves Bot najprej poudarja, da **je treba pojem „zavrnitev vkrcanja“ razlagati široko in ga ni mogoče omejiti na preveč rezervacij**. Ta ugotovitev ne izhaja le iz pripravljalnega gradiva za sprejetje evropske zakonodaje na tem področju, temveč tudi iz cilja, ki mu sledi, ki je zagotavljanje visoke ravni varstva letalskih potnikov.

Če bi se sprejelo, da pojem zavrnitve vkrcanja zajema samo primere preveč rezervacij, bi to pomenilo, da bi potniki, ki so v enakem položaju kot T. Lassooy, ostali brez vsakršnega varstva. Let, za katerega je imel T. Lassooy rezervacijo, je bil izveden ob predvideni uri in na predvideni dan. Če bi se štelo, da T. Lassooyu vkrcanje ni bilo zavrnjeno, se zato ne bi mogel sklicevati niti na določbe, ki veljajo za odpoved leta, niti na določbe v zvezi z zamudo. Tako ne bi spadal v nobeno

¹ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8 str. 10).

od kategorij, ki bi mu omogočale, da bi bil upravičen do ukrepov varstva letalskih potnikov, ki se znajdejo v težkem in neprijetnem položaju. Letalski prevoznik mu zato ne bi bil dolžan plačati odškodnine za povzročeno škodo niti mu ne bi bil dolžan ponuditi pomoči, torej na kraju samem poskrbeti za takojšnje potrebe tega potnika. Ta bi bil tako prepuščen samemu sebi, kar bi bilo popolnoma v nasprotju s ciljem evropske zakonodaje, ki je zagotavljati visoko raven varstva letalskih potnikov. Poleg tega bi se lahko nekateri letalski prevozniki skušali izmakniti svojim obveznostim, saj bi bilo za te prevoznike preprosto, da pod pretvezo prerazporeditve letov ali iz drugih razlogov, ki se ne nanašajo na preveč rezervacij, potniku zavrnejo vkrcanje in se izognejo plačilu odškodnine ali zagotavljanju oskrbe.

Nato generalni pravobranilec meni, da „**zavrnitve vkrcanja**“ ni mogoče upravičiti z razlogi, ki so povezani s prerazporeditvijo letov zaradi izrednih razmer, kot je stavka na letališču. Po njegovem mnenju je mogoče zavrnitev vkrcanja potnikov upravičiti samo z razlogi, ki so povezani z osebnim položajem teh potnikov.

Zavrnitev vkrcanja je namreč individualni ukrep, ki ga letalski prevoznik arbitrarno sprejme glede potnika, ki pa izpolnjuje vse pogoje, zahtevane za vkrcanje. Ta ukrep ni več arbitraren, le če potnik zagreši napako, na primer s predložitvijo neveljavnih osebnih dokumentov, ali če s svojim ravnanjem ogroža varnost leta in/ali druge potnike, na primer če je pijan ali nasilen. V takih primerih je za odločitev, da se potnika ne vkrca, odgovoren potnik sam in ta potnik ne more zahtevati nobene odškodnine niti oskrbe. Nasprotno, odločitev, da se zavrne vkrcanje, ki je utemeljena z razlogi, ki niso povezani z zadevnim potnikom, ne more povzročiti, da bi se mu odreklo vsakršno varstvo.

Poleg tega, ker stavke na barcelonskem letališču ni mogoče pripisati družbi Finnair, ima ta letalski prevoznik, če meni, da ni dolžan trpeti posledic stavke na letališču, pravico, da zahteva odškodnino od odgovornih oseb v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.

Taka razlaga ni v nasprotju z načelom enakega obravnavanja, tudi če bi bil položaj potnika, ki mu je letalski prevoznik zavrnil vkrcanje zaradi izrednih razmer, ugodnejši od položaja potnika, čigar let je bil odpovedan ali je imel zamudo zaradi teh razmer, ker bi bila prvemu izplačana odškodnina, drugemu pa ne. Načelo enakega obravnavanja zahteva, naj se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in naj se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je taka obravnava objektivno utemeljena. Potniki, ki so žrtve odpovedi ali zamude leta, pa niso v enakem položaju kot potniki, ki jim je letalski prevoznik zavrnil vkrcanje. Čeprav se zavrnitev vkrcanja nanaša na enega ali več potnikov, se namreč odpoved ali zamuda leta nanaša na vse potnike in nanje vpliva enako.

Poleg tega, če so odpoved ali zamuda leta povzročile izredne razmere, letalski prevoznik ni dolžan plačati odškodnine, določene s pravom Unije, saj nad temi dogodki ni imel nobenega nadzora. To pa ne velja, če se potniku zavrne vkrcanje, potem ko se je letalski prevoznik odločil za prerazporeditev letov zaradi izrednih razmer. S to odločitvijo je letalski prevoznik povzročil težave in nevšečnosti enemu ali več povsem naključno izbranim potnikom. Ker je mogoče nastalo škodo pripisati letalskemu prevozniku, je ta dolžan plačati odškodnino, zato da se ga odvrne od take prakse in da se da prednost pozivu potnikom, naj se prostovoljno odpovedo svoji rezervaciji.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Dolžnost generalnega pravobranilca je, da Sodišču popolnoma neodvisno predstavi predlog za rešitev zadeve, ki jo obravnava. Sodišče zdaj začne posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepa je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca (+352) 4303 2793